

Dosarul nr.2ra-1219/21

Prima instanță - Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (jud. I. Rabei)

Instanța de Apel - Curtea de Apel Bălți (jud. : I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

Î N C H E I E R E

08 septembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curtii Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Yavuz Alina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Moscalu Lucia către
Yavuz Alina, intervenient accesoriu notarul public Rățoi-Moisa Silvia cu privire la
revocarea contractelor de donație,

împotriva deciziei Curtii de Apel Bălți din 08 aprilie 2021 prin care s-a respins
apelul declarat de Yavuz Alina, și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul
Rîșcani din 11 decembrie 2020,

c o n s t a t ă :

La 11 martie 2020, Moscalu Lucia a depus cerere de chemare în judecată către
Yavuz Alina privind revocarea contractelor de donație.

În motivarea acțiunii invocă că, la 04 august 2016, a donat fiicei sale Yavuz Alina
bunurile imobile: terenul pentru construcții cu suprafața 0,1949 ha, nr. cadastral XXX,
pe care sunt amplasate: casa de locuit individuală cu suprafața totală de 1367,4 m.p.,
numărul cadastral XXX; construcția accesorie cu suprafața totală de 47,5 m.p., nr.
cadastral XXX, situate în satul XXX str. XXX, nr. XXX, r-nul Rîșcani.

La 04 august 2016, i-a donat fiicei sale Yavuz Alina: terenul cu modul de folosință
agricol cu suprafața totală de 1,1445 ha, cu bonitatea medie a solului de 83,9 grade,
numărul cadastral XXX, din extravilanul satului Corlăteni, raionul Rîșcani, conform
extrasului din Registrul bunurilor imobile eliberat de OCT Rîșcani, Filiala ÎS
„Cadastru" cu nr. XXX la 28.06.2016; terenul cu modul de folosință agricol cu
suprafața totală de 3 0,9613 ha, cu bonitatea medie a solului de 94,0 grade, numărul
cadastral XXX din extravilanul satului Corlăteni raionul Rîșcani, conform extrasului
din Registrul bunurilor imobile eliberat de OCT Rîșcani, Filiala ÎS „Cadastru" cu nr.
XXX la 28.06.2016; terenul cu modul de folosință agricol cu suprafața totală de 0,3051
ha, cu bonitatea medie a solului de 57,0 grade, numărul cadastral XXX din extravilanul
satului Corlăteni raionul Rîșcani, conform extrasului din Registrul bunurilor imobile
eliberat de OCT Rîșcani, Filiala ÎS „Cadastru" cu nr. XXX la 28.06.2016.

Reclamanta a indicat că, după semnarea contractului de donație o perioadă de
timp a locuit în casa pe care a donat-o din satul XXX, r-nul Rîșcani.

Însă, ulterior, viața împreună cu fiica sa și soțul ei, de origine turcă, a devenit insuportabilă.

Ginerele a îndrăznit să o lovească, fapt confirmat prin cererea depusă la Inspectoratul de Poliție. A ajuns în situația în care nu mai poate să locuiască împreună cu fiica sa și soțul ei.

Moscalu Lucia a menționat că, nu deține în proprietate alt spațiu locativ, nu are unde locui și este disperată. Pe lângă faptul că a fost dată afară, nici nu ar fi putut să rămână sub același acoperiș cu persoana care a atentat la viața sa cu amenințări. Se află într-o stare critică, a rămas afară, iar tot ce a agonisit timp de o viață, i-a oferit copilului său, care de fapt este mezină și toată speranța de întreținere a fost pe seama ei.

Ca temei de drept a indicat art.1210-1211, art.1198, Cod Civil.

Reclamanta a solicitat revocarea contractului de donație nr. 4501 din 04 august 2016 și a contractului de donație nr. 4504 din 04 august 2016 încheiate între Moscalu Lucia și Yavuz Alina.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani din 11 decembrie 2020 acțiunea înaintată de Moscalu Lucia împotriva lui Yavuz Alina, intervenient accesoriu notarul Rățoi Moisa Silvia cu privire la revocarea contractelor de donație, s-a admis integral.

S-a revocat contractul de donație, înregistrat cu nr.4501 din 04 august 2016, autentificat la biroul notarului Lucia Matușevschi, încheiat între Moscalu Lucia, în calitate de donator și Yavuz Alina în calitate de donatar, obiect al contractului constituind: terenul pentru construcții cu suprafața de 0,1949 ha, 17 nr. cadastral XXX, pe care sunt amplasate casa de locuit cu suprafața de 137,4 m², nr. cadastral XXX, construcție accesorie cu suprafața de 47,5 m², nr. cadastral XXX, amplasate în XXX, raionul Rîșcani.

S-a revocat contractul de donație, înregistrat cu nr.4504 din 04 august 2016, autentificat la biroul notarului Lucia Matușevschi, încheiat între Moscalu Lucia, în calitate de donator și Yavuz Alina în calitate de donatar, obiect al contractului constituind: teren agricol cu suprafața de 1,1445 ha, nr. cadastral XXX, terenul agricol cu suprafața de 0,0613 ha, nr. cadastral XXX și terenul (grădină), cu suprafața de 0,3051 ha, nr. cadastral XXX, amplasate în extravilanul XXX, raionul Rîșcani.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că, la caz există temeiuri de revocarea a contractelor de donație din motivul ingraturii față de donator. Faptul respectiv se constată prin declarațiile martorilor audiații în ședința de judecată și prin ordinelor de restricție de urgență nr. 85 și nr. 86 din 04 iunie 2020, care atestă că față de Moscalu Lucia au fost comise acte de violență fizică și psihologică de către agresorii Yavuz Alina și Yavuz Oscan, ultimilor fiindu-le stabilite restricții pentru un termen de 10 zile.

Astfel, instanța de fond conchisă că donatarul a comis o abatere gravă de la datoria de recunoștință pe care o are față de donator, ordinelor de restricție de urgență confirmă faptele ilicite.

Totodată instanța a reținut că, reclamanta nu deține alt spațiu locativ și nu dispune de careva venituri pentru întreținerea sa, iar potrivit declarațiilor acesteia și a martorilor, se constată că pârâta creează impedimente reclamantei pentru a locui în casa donată, deși aceasta susține că nu-i interzice, însă acțiunile violente ale pârâtei față de reclamantă demonstrează contrariul.

Yavuz Alina, după semnarea contractelor de donație, refuză să îndeplinească

obligățiile legale de întreținere a reclamantei, care nu are un loc de trai permanent și este lipsită de mijloace pentru propria întreținere, fapt ce denotă o ingraturitudine.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 12 ianuarie 2021, Yavuz Alina, a declarat apel solicitând casarea hotărârii Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani din 11 decembrie 2020 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 08 aprilie 2021 a fost respins apelul declarat de Yavuz Alina, și s-a menținut hotărârea Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani din 11 decembrie 2020.

La 01 iulie 2021, Yavuz Alina a declarat recurs împotriva solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 08 aprilie 2021 și hotărârii Judecătorei Drochia, sediul Rîșcani din 11 decembrie 2020 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă ca neîntemeiată.

În motivare a indicat că, nu este de acord cu soluția instanțelor investite cu judecarea fondului, fiind aplicate greșit normele de drept material.

Cu mama sa, mereu a fost în relații bune, i-a transferat bani de peste hotare pentru întreținere.

În perioada carentei ea împreună cu soțul s-au aflat mai mult timp acasă, iar între ei și mama sa au apărut situații de conflict și astfel au plecat cu traiul în altă locuință, iar Moscalu Lucia a rămas să locuiască în casă.

Recurenta consideră că, la caz nu există lipsa de recunoștință și nici ingraturitudinea manifestată de donatar pentru gratificarea înfăptuită prin intermediul contractului de donație, ea este recunoscătoare mamei sale așa cum a fost și până la semnarea contractului de donație. Casă donată a fost reparată fiind îmbunătățite condițiile de trai.

Moscalu Lucia a avut parte de întreținere materială din partea familiei Yavuz pe parcursul ultimilor șapte ani, toate cheltuieli din gospodărie fiind suportate de către ei.

Totalitatea probelor din dosar, inclusiv ordinele de restricție nu confirmă faptul omiterii acțiunilor ilicite ale donatarului Yavuz Alina și Yavuz Oscan față de Moscalu Lucia.

Recurenta a invocat că, nu poate fi invocată ingraturitudinea în lipsa unei hotărâri prin care Yavuz Alina să fi fost recunoscută vinovată în comiterea unei contravenții sau unei infracțiuni.

La fel, la caz lipsește și temeiul de refuz pentru întreținere, deoarece Moscalu Lucia beneficiază de întreținere din partea sa, iar întreținerea respectivă o face din respect pentru mama sa și nicidecum din obligațiile contractuale.

Yavuz Alina a indicat că, a investite surse financiare în casă și întreținerea mamei, însă la moment a divorțat de soțul său și ca urmare ea împreună cu cei trei copii ai săi nu are un loc de trai și nici surse de întreținere.

Totodată, a indicat că în instanța de apel cauza s-a examinat în lipsa sa, astfel nu a avut posibilitatea de a-și expune poziția.

Ca temei de drept recurentul a invocat art. 432, alin.(2) lit. c) din Codul de procedură civilă care statuează că, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a pronunțat dispozitivul deciziei la 08 aprilie 2021.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Potrivit dovezii de la fila dosarului 187, instanța de apel a comunicat participanților la proces decizia motivată la 12 mai 2021, respectiv, cererea de recurs declarată la 01 iulie 2021 se încadrează în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

La 12 iulie 2021, Curtea Supremă de Justiție a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționate la 20 iulie 2021, potrivit avizului de recepție (f.d.207).

Prin referința depusă la 06 august 2021, Moscalu Lucia a invocat că, motivele recursului sunt formale și nu pun la îndoială legalitatea deciziei instanței de apel.

Decizia Curții de Apel este întemeiată pe circumstanțe stabilite și probe cercetarea în cadrul judecării cauzei în fond.

Intimatul a susținut că decizia instanței de apel și hotărârea instanței de apel sunt legale și astfel a pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs

poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Yavuz Alina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Yavuz Alina.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Dumitru Mardari